

faa lidt som muligt i disse Ting, der ere af overveiende communal Bessaffenhed, og hvor virkelige Love overtrædes, eller dersom der skulde finde et Kammeraderi Sted mellem en Byggende og Medlemmer af Bygningscommissionsen, er det naturligt Amtmanden som Overpolitimester forbeholdt at sætte sig i Bevægelse. I det Hele taget ere ellers de foreslaaede Forandringer Redactioner, og jeg maa erkjende, at enkelte ere Forbedringer, hvorfor vi indstille Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger.

Efterat i Henhold til en Bemærkning af Formanden de to første og de tre sidste Paragrapher af Lovforslaget vare oplæste, foretoges Afstemning, hvorved:

Bygningslov

for

Kjøbstæderne i Kongeriget Danmark

(see Anh. A. Sp. 905—18)

vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Formanden: Loven bliver nu at tilfille Conseilspresidenten.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer: Forslag til Lov om Afhændelsen af Kirkers, nogle offentlige Stiftelser og beneficerede Bøndergods. Denne Sag er til anden*) Behandling. Udvalgets Betænkning**) har i sin Tid været omdeelt, og der er deri stillet forskellige Endringsforslag af Udvalget. Jeg skal som det første Afslut sætte de 7 første Paragrapher med de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

*) Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1078—1110.

**) Betænkningen findes i Anhang B. Sp. 465—72.

Ordføreren: Idet jeg skal indlede Forhandlingerne af dette Lovforslag, som visse ligger mig ligesaa varmt paa Hjertet som nogen Anden, kan jeg ikke noksom beklage det Tryk, hvorunder Discussionen i dette Dieblif maa lide; dette har Udvalget i allersubbeste Maade følt, thi uagtet der foreligger Beviser for, at man ikke har ladet det mangle paa fuld og alvorlig Bestræbelse for at efterlade et Vidnesbyrd om, at man idetmindste har havt en god Villie til at fuldende Sagen, er det en Selvfølge, at Overveieelsen har maattet finde Sted under et Tryk af Mangel paa Tid, som har været os meget beklageligt, idet vi, hvis der skulde nogen Betænkning frem for Landsstinget, saae, at det var nødvendigt at undlade, hvad vi ellers aldrig have undladt, endog ved langt mindre vigtige Love, at conferere med Ministeren. Jeg troer heller ikke at sige for meget, naar jeg paa Thingets Begne tager den Reservation, at det er et ugunstigt Dieblif at skulle votere om vigtige Lovparagrapher, naar man har en til Visshed grændsende Sandsynlighed for, at de ikke ville blive til Lov. Det, at en Beslutning gaaer over til at blive til Lov, paalægger en Alvor og et Ansvar, som det er meget vanskeligt for hver Enkelt fuldstændig at holde sig for Die, naar man ikke kan frigjøre sig for den Tanke, at man mere staaer paa et theoretisk Standpunkt. Ligesom imidlertid Udvalget ikke deri har fundet Gjæmme til at skyde det Ansvar fra sig, selv under mindre gunstige Vilkaar at gjøre, hvad det formaaede, saaledes vil sikkert heller ikke Thinget undslaae sig for at gaae ind paa en Forhandling, forsaavidt det er muligt for Tiden. Jeg skal, idet jeg forbeholder mig at udtale mig om Lovens almindelige Stilling, naar der er Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling, endnu tillade mig at motivere de Endringsforslag, der ere stillede til de enkelte Paragrapher, som her ere under Forhandling. Det Første angaaer § 1, der beskriver Lovens Omraade. Det paalaa i den Henseende Udvalget at tage under Overveieelse, om det ikke kunde være muligt at udvide dette til det hele Begreb, der i Ordets videre Forstand omfatter offentlige Stiftelser; men det var os dog klart,